

ה"ת 41898/03/17 - חנן אבקסיס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 41898-03-17 אבקסיס נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 115074/2016

בפני	כבוד השופט איתן כהן
מבקשים	חנן אבקסיס
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשת המבקש להשיב לרשותו תפוסים שנתפסו בחקירה שנוהלה בעניינו וכן בקשה נגדית של המשטרה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים למשך 180 יום נוספים מיום 28.08.2017.

המבקש נחקר בחשד שהיה מעורב כסוכן או כסוכן משנה במסגרת רשת שעניינה ארגון הימורים בלתי חוקיים הכול במסגרת פרשה סבוכה מורכבת ורבת מעורבים שנחקרה ביחידה המרכזית של מחוז ירושלים בשיתוף רשות המסים. המבקש נחשד שהשתתף בפעילות כמהמר ואף כסוכן שבאמצעותו הימרו אחרים. העבירות שיוחסו למבקש הן ארגון משחקים אסורים, הלבנת הון ועבירות מס שונות.

התפוסים שבהם עסקין נתפסו מכוח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "פסד"פ") וכן מכוח סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") אשר כפי שנקבע בפסיקה בא להוסיף על הסמכות הקבועה בפסד"פ ולא לגרוע הימנה.

בתקופה שחלפה מאז מועד התפיסה, נדון עניין התפוסים פעם אחת. בית המשפט (כב' השופט מילר) החליט ביום 02.04.2017 לשחרר מהקפאה חשבון בנק וכן סכום בסך 25,000 ₪, זאת, בשל כך שהחשבון והכספים היו שייכים גם לאשת המשיב שלא חשודה בדבר. עם זאת הוחלט שהפיקדונות והחסכונות בבנק דיסקונט סניף 162 בחשבון מס' 82201546 יופקדו בחשבון האפוטרופוס הכללי. אשר לרכב שנתפס, זה שוחרר כנגד תנאים שונים ובכללם הפקדה בסך 12,000 ₪.

כיום תפוסים כ-100,000 ₪ כולל הערבות שהופקדה עבור שחרור הרכב.

כידוע עקרונות הדין בעניין תפוסים בידי הרשויות מחייבים החלת נורמות חוקתיות ביישומם. לפיכך יש לקבוע כי קיים מקור סמכות לעצם התפיסה ובהמשך לכך גם עילה להמשך החזקת התפוס בידי הרשות.

אשר לתכלית המשך החזקה בתפוס, בפסיקה הוזכרו שלוש עילות מרכזיות: הצגה כראייה, מניעת עבירות וחילוט. בעניינו התכלית הרלוונטית היא חילוט עתידי.

עוד נקבע בפסיקה שבבוא בית המשפט להחליט על המשך החזקתו של תפוס, עליו לשקול בין שיקוליו האם החזקתו של התפוס או השימוש בו אסורים, האם יש יסוד להניח כי בתפוס עלולים לשוב ולעבור עבירות, האם יש סיכוי ממשי שהתפוס יחולט בתום ההליך וכן האם קיימת חלופה נאותה לתפיסה שפגיעתה בזכות הקניין של הבעלים פחותה והכול בלי לפגוע בהשגת תכלית התפיסה. שורת הצדק מחייבת אפוא לשמור על מידתיות בקביעת האיזונים הראויים שבין האינטרסים המתחרים במקרים כגון אלה.

ברי כי ככל שנוקף הזמן בלי שהוגש כתב אישום, הפגיעה בזכות הקניין של הבעלים מתעצמת ועל כן נקודת האיזון תיטה אל עבר שחרור התפוס בחלופת תפיסה או בכלל.

אשר לתפיסת רכוש בשווי הרכוש הקשור בעבירה, הרלוונטי גם לתפיסה דנא, סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון מאפשר חילוט של רכוש כאמור גם אם אין לו כל קשר לעבירה.

אחד המסלולים המאפשר חילוט זמני של רכוש שכזה, מסלול שנועד לאפשר את חילוטו הסופי בתום ההליך לאחר הרשעת הנאשם, הוא סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון המפנה לפסד"פ. מדובר על כלי תקיפה כלכלי בעל חשיבות ראשונה במעלה שנועד להוציא בלעו של גזלן מפיו ולמנוע מצב בלתי נסבל שלפיו יוצא חוטא נשכר. האינטרס הציבורי מחייב אפוא לשמור על פוטנציאל החילוט של רכוש שכזה.

אשר לרף הראייתי הנדרש לתפיסה ולהמשך ההחזקה בתפוסים, כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון, בטרם הוגש כתב אישום מצווה בית המשפט לבדוק קיומה של תשתית ראייתית ברף של חשד סביר.

בהציבי מבחנים אלה מול עיניי בחנתי את חומר החקירה שהוגש לעיוני ולאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, אלה מסקנותיי.

לאחר שעיינתי כאמור בחומר החקירה וכפי שנקבע גם בהחלטה קודמת מצאתי שנגד המשיב קיים חשד סביר הקושר אותו לעבירות של הימורים וארגון הימורים בלתי חוקיים בהיקפים של מאות אלפי שקלים במהלך השנים האחרונות וכן לעבירות הלבנת הון ומיסוי.

נכון, סכום הכספים שנתפסו עומד בדיספרופורציה להיקף הכלכלי הנרחב של העבירות ומידת הדין מחייבת אפוא את השארתו תפוס לצורכי חילוטו בתום ההליך כחלק מצעדי הגומלין שראוי לנקוט נגד מי שהורשע במטרה למגר פשיעה מסוג זה. ברם לאור חלוף הזמן והעובדה שטרם הוגש נגד המשיב כתב אישום ולאור מעמדו הכיר של המבקש

בהיררכיה של השותפים לעבירות כפי שהסתמנה בחקירה וכן לאור מצבה הבריאותי של אשתו ומצבה הכלכלי של המשפחה דהיום, החלטתי לדון את המשיב במידת הרחמים ועל כן לאפשר לו לפנים משורת הדין לקבל חלק מהכספים שנתפסו.

לפיכך אני מורה שסך של 33,000 ₪ מהכספים שנתפסו יושב למבקש. יתר הכספים יוותרו תפוסים עד לתאריך 01.02.2018 וכך גם התנאים שבהם שוחרר רכבו של המבקש יוותרו על כנם.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ח, 08 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.